

169. E má sì ɛ̀ rò pé àwọn tí wọn pa sí ojú ọ̀nàa Allaahu jẹ́ òkú; bẹ̀ẹ̀ kó, aláàyè ni wọn, láti ọ̀dọ̀ Olúwaa wọn ni wọn tí ń pèsè fún wọn.

170. Wọn ń dunnú sí ohun tí Allaahu fún wọn nínú un oláa Rẹ̀, wọn sì ń yò nítorí àwọn tí kò ì tìi dé ọ̀dọ̀ wọn, tí wọn ń bọ̀ lẹ̀yìn-in wọn, nítorí pé kò sí ibèrù fún wọn, bẹ̀ẹ̀ sì ni wọn kò ní banújẹ́.

171. Wọn ń yò nítorí ikẹ̀ àti olá tí Allaahu ɛ̀ fún wọn. Àti pé dájúdájú Allaahu kò ní rá ẹ̀san àwọn olùgba (Allaahu) gbọ̀ láre.

172. Àwọn tí wọn jẹ́ ipèe Allaahu àti ti ọ̀jìsẹ̀e (Rẹ̀) lẹ̀yìn tí wọn ti fara gbogbẹ̀. Ẹ̀san tí ó tóbi wà fún àwọn tí wọn ɛ̀ rere nínú un wọn tí wọn sì páyàa (Allaahu).

173. Àwọn ẹ̀ni tí àwọn ènìyàn sọ̀ fún pé: Dájúdájú àwọn ènìyàn ti kójopò lé yín lórí, nítorí náà ẹ̀ bèrùu wọn: Sùgbón èyí mú ìgbàgbọ̀ wọn lẹ̀kún síi. Wọn sì wí pé: Allaahu ti tó fún wa, Ọ̀un ni Ó dára jùlọ̀ ní Olùgbẹ̀kẹ̀lẹ̀.

174. Wọn sẹ́rí padà pèlù ikẹ̀ àti olá láti ọ̀dọ̀ Allaahu; aburú kan kò fowó kan wọn, wọn tẹ̀lẹ̀ ohun tí Allaahu yónú sí, àti pé Allaahu ni Olólá tí Ó tóbi jùlọ̀.

175. Ẹ̀sù yẹn yóò máa dẹ̀rù ba àwọn ọ̀rẹ́e rẹ̀, nítorí náà ẹ̀ má ɛ̀ bèrùu wọn, Èmi (Allaahu) ni kí ẹ̀ bèrùu tí ẹ̀ bá jẹ́ olùgba (Allaahu) gbọ̀.

176. Má sì ɛ̀ jẹ́ kí àwọn ẹ̀ni tí ń yára di aláìgba (Allaahu) gbọ̀ bà ẹ̀ nínú jẹ́, dájúdájú wọn kò lè kó ipalára kankan bá Allaahu; Allaahu ń fẹ́ pé kí Ọ̀un má ɛ̀ fún wọn ní ipín kankan ní ojó ikẹ̀yìn, iyà tí ó tóbi sì wà fún wọn.

177. Dájúdájú àwọn tí wọn fi ìgbàgbọ̀ (wọn) ra àìgbàgbọ̀, wọn kò lè kó ipalára kankan bá Allaahu; àti pé iyà ẹ̀lẹ̀ta-eléro wà fún wọn.

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مَنْ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَهُ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ خَوْفٌ أَوْلِيَاءُهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَا تَحْزَنْكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾